

Ось Ося з татом та їхнім улюбленцем псом Віллі йдуть на прогулянку до парку. Вони разом бігають за м'ячем, скочуються з гірки біля дитячого майданчика, нюхають осінні квіти та риють тунель. Точніше, Віллі риє, Ося складає туди дерев'яні палички, які знаходить поруч, а тато пильнує, щоб гра була безпечною.

ЛЯП-ЛЯП

Повертаються додому щасливі, стомлені і... ду-у-у-уже брудні. Ося тримає в руках паличку, з якою не хотіла розлучатися, тому тато дозволив забрати її із собою. Віллі одразу прямує за татом до ванної кімнати мити лапи. За ним тягнуться чорні сліди.

– Ого! Бачу, хтось на вулиці час провів дуже цікаво, – сміється мама, допомагаючи Осі зняти взуття. – Земля навіть у волоссі... Гм-м-м... Спробую вгадати: ти допомагала Віллі рити секретний тунель?

– Так! – радісно підтверджує Ося.

– А ваш тунель вів до моря чи до сховища банку? – цікавиться далі мама.

– До моря, бо ми з Віллі не злодії! Ми любимо купатися! Дивися, що в мене є! – Ося хвалиться своєю паличкою.

Мама сплескує в долоні:

– Вау, це в тебе, певно, якась чарівна паличка, якщо ти її навіть додому забрала! Гайда мити руки – і за стіл вечеряти.

Коли всі поїли, тато відкриває кран у ванній і запитує:

– Осю, ти хочеш купатися з піною чи без?

– З піною! – радісно вигукує Ося.

